

SAMEN THUIS

WZC De Regenboog

November 2025

Maandelijks tijdschrift van WZC De Regenboog. Jaargang 9 - november 2025, nummer 67 • P.B. 2070 Zwijndrecht - 8/5185 - P 006448
VU: Lieve Van der Paelt - WZC De Regenboog, Regenbooglaan 14, 2070 Zwijndrecht. Afgiftekantoor: Antwerpen X.

Even uitwaaien op de jaarmarkt

Een echte Zwijndrechtenaar is er steevast van overtuigd: met jaarmarkt is het altijd mooi weer!

Ik moet eerlijk toegeven dat ik tijdens het weekend iets minder optimistisch was, toen ik het weerbericht hoorde. Maar ja hoor... ze hebben weer gelijk gekregen!

De weergoden waren ons dus goedgezind en zo vertrokken we op maandag 6 oktober, goed ingeduffeld en met een extra dekentje over de knieën, richting jaarmarkt.

De sfeer was opperbest. De bewoners keken uit naar een gezellige voormiddag vol (dierlijk) leven en dat werd het zeker!

Zoals elk jaar was er weer heel wat te zien en te beleven. Vooral de dieren genoten veel bewondering: koeien, paarden, pony's, ezels, geiten, konijnen... en de optocht van een hele ganzenfamilie. Dit jaar waren er zelfs slangen in het gemeentehuis!

De ene keek wat verbaasd, de andere hield liever wat afstand, maar iedereen genoot van het schouwspel.

Naast al die dieren was het ook heerlijk om bekende gezichten uit Zwijndrecht en Burcht tegen te komen. Er werd geknuffeld, gelachen en bijgepraat, alsof de tijd even had stilgestaan.

De buitenlucht deed zichtbaar deugd: frisse wangen, vrolijke ogen en heel wat verhalen om later eens over na te praten.

Het was een boeiende, gezellige voormiddag vol leuke babbels, warme ontmoetingen en veel blije gezichten – meer moet dat niet zijn!

Veerle Verhelst

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE
bpost

En verder in dit nummer:

1. Bezoek aan de jaarmarkt
2. Woordje van de Directie & Pastoraal
3. Jong van h'Art & Team in de kijker

4. Bewoner in de kijker
5. Winnaar herfstquiz & Busje komt zo
6. Sint Martinus

7. Vacatures & Nieuwe medewerkers
8. Agenda & Pret en Verzet

Woordje van de directie

Beste bewoner, familielid, mantelzorger
Beste medewerker en vrijwilliger.

November is aangebroken en dus is ook de herfst in het land. Dat merken we niet alleen aan de temperaturen die dalen, maar ook vooral aan de natuur.

De bladeren aan de bomen verkleuren en gaan van groen naar geel, oranje, rood en bruin. Er is niet alleen deze kleurenpracht die er ons op wijst dat het herfst is, maar er is ook de regen die nu vaker tegen het raam tikt en de stevige wind die geregeld opsteekt.

Naast de regen en wind zijn er zijn uiteraard ook mooie dingen die van de herfst toch wel een gezellig jaargetijde maken. Het genieten van de kleurenpracht van de natuur, de aangename warmte die De Regen- boog biedt. Laat ons daar allemaal van genieten.

De herfst, en november in het bijzonder, kent ook een aantal feestdagen. Op 1 en 2 november herdenken we de mensen die van ons zijn heengegaan en vooral de bewoners van De Regenboog waarvan wij het afgelopen jaar afscheid hebben moeten nemen. Op 11 november herdenken we dan weer het einde van WO1.

Daarnaast zijn er ook nog prettige dingen die er aankomen. Er zijn de activiteiten van de ouderenweek, met als thema "Showtime" waarvoor de voorbereidingen volop bezig zijn.

Er is ook Sint-Maarten die voor de deur staat en voor diegene die dit niet vieren, is Sinterklaas niet ver meer weg.

Laat ons samen van deze herfstperiode een warme tijd van het jaar maken, waar we allemaal van genieten in De Regenboog

Namens het beleidsteam

Dirk Vermeiren

Pastoraal in november: herinnering, heiligheid en hoop

De maand november brengt ons elk jaar opnieuw in een bijzondere stemming. De natuur verstilt, de dagen worden korter en de zon laat zich minder zien. Het is een maand waarin we stilstaan, herinneren én hopen.

Op 1 en 2 november vieren we Allerheiligen en Allerzielen. Allerheiligen is een dag waarop we denken aan al die mensen die ons zijn voorgedaan in geloof en goedheid. Niet alleen de bekende heiligen met een standbeeld of feestdag, maar ook die "gewone" mensen die door hun liefde en eenvoud heilig waren in het dagelijks leven. Misschien denkt u dan wel aan een familielid, een buurvrouw of een oude vriend, mensen die met hun hart hebben geleefd.

Op Allerzielen noemen we met liefde de namen van onze overleden dierbaren. Velen van u hebben al afscheid moeten nemen van mensen die u lief waren. Op Allerzielen steken we kaarsjes aan, brengen we bloemen, en laten we zien: "We zijn jullie niet vergeten." Want liefde stopt niet bij de dood. In onze herinnering blijven zij dicht bij ons.

Tegelijkertijd kijken we in november ook al voorzichtig vooruit. Aan het einde van de maand begint de Advent, de periode van voorbereiding op Kerstmis. In de vier weken van de Advent wakkeren we het verlangen naar het Licht aan. Het is een tijd van wachten, maar ook van hoop. Elke zondag steken we een kaarsje aan op de adventskrans, als symbool van het licht dat steeds sterker wordt, tot aan Kerstmis: het feest van Jezus' geboorte, het Licht dat in de wereld komt.

Laten we in deze novembermaand dus samen stil worden, herinneren wie ons lief zijn, en tegelijk hoopvol uitzien naar het nieuwe Licht dat komen gaat.

Marc Wieme

Een nieuw schooljaar: een nieuw jaar Jong van h'Art

Een nieuw schooljaar betekent ook een frisse start voor ons 'intergenerationeel' project Jong van h'Art.

Dit schooljaar draait alles rond kunst. Met een grote of met een kleine K? Dat zal nog moeten blijken!

Wat vaststaat, is dat het opnieuw een jaar vol creativiteit, samenwerking en ontmoeting wordt.

Binnen het project Jong van h'Art slaan de kinderen van de buitenschoolse opvang De Krinkel en De Krinkelrups en de bewoners van ons woonzorgcentrum opnieuw de handen in elkaar. Maandelijks wordt er samen gewerkt, gelachen en ontdekt.

Jong en oud, groot en klein vullen elkaar perfect aan, elk met hun eigen talenten en verhalen. Zo ontstaat er telkens opnieuw iets moois: niet alleen op papier of doek, maar ook in het hart.

Voor de eerste samenwerking van dit schooljaar kozen we voor een grote naam uit de kunstwereld: Keith Haring. Zijn kleurrijke, vrolijke figuurtjes vormden de inspiratiebron voor onze eerste creatieve opdracht. Met veel enthousiasme en kleur gingen bewoners en kinderen aan de slag.

Het resultaat? Spelende ventjes, dansende lijnen en vooral véél plezier!

Benieuwd naar wat er de komende maanden nog allemaal op het programma staat?

Blijf ons zeker volgen via Facebook en onze website, want dit schooljaar belooft opnieuw een kleurrijk avontuur te worden!

Veerle Verhelst

Team in de kijker Centrale Planning

Hallo, wij willen ons graag even voorstellen.

Wij zijn Glenn en Yentl, de centrale planners van de Regenboog.

Wij zijn allebei afgestudeerd als verpleegkundigen en wij weten dus hoe het is om actief in het werkveld te staan.

Glenn is hoofdverpleegkundige en heeft dus al enige jaren ervaring met uurroosters en planningen.

Yentl is referentieverpleegkundige wondzorg en kent de Regenboog. Vele jaren deed zij hier weekend- en vakantiewerk. Nu werkt zij hier al 2 jaar, waarvan 1 jaar als planner.

Wat houdt onze job juist in?

Wij proberen de hoofdverpleegkundigen zoveel mogelijk bij te staan, door de personeelstekorten op de afdelingen voor hen op te vangen en in te vullen.

In het weekend en in de vakanties doen we dit met de hulp van vele studenten. Wij contacteren hen, maken hun uren op en zorgen dat er contracten worden opgemaakt. Wij zijn tegelijk ook hun aanspreekpunt als er iets is. Wij zorgen ook dat de studenten worden opgevangen de eerste dagen en zien er op toe dat er voldoende navraag is naar feedback en evaluatie van hun functioneren.. Zo kunnen wij hen het beste verdelen op die afdelingen waar hij of zij het liefste werkt.

Als we nog meer hulp nodig hebben, kunnen wij ook steeds rekenen op onze (vaste) interim. Wij contacteren hen dan en plannen hen mee in in de huidige uurroosters.

Verder zijn wij hier in de week dagelijks aanwezig vanaf 7u30 om de zieken of afwezigen van de dag op te vangen en zo snel mogelijk te proberen vervangen.

Zo zorgen wij er voor dat de afdelingen kunnen blijven doorwerken zoals het hoort. Jullie kunnen ons steeds vinden in onze bureau, rechtover zaal Aanzet.

Yentl Van Campenhout
Glenn Baelden

Bewoner in de kijker

De wondere wereld van Jos Bettens

Wie kent de Jos niet? Iedereen toch...?

Al jaren is hij een vaste bewoner van Topaas. Immer goedgezind, joviaal en gul. Hij vertelt graag over vroeger, over de tijd van toen.

Voor al over de gloriejaren van KVK Waaslandia, die als kleine voetbalclub furore maakten midden de jaren vijftig van vorige eeuw.

Jos werd geboren in 1935. Hij groeide op in de Koning Albertstraat, 'op het hoekske'. Voetbal was zijn leven. Zijn ouders baatten een café uit in een volkse buurt. Als jonge knaap sloot hij zich al vroeg aan bij KVK Waaslandia, waar ook zijn vader en nonkel speelden.

Het was de tijd, waarin voetbal nog een vriendschappelijke sport was. Voetbalgeluk was nog heel gewoon. Voetbal was nog niet besmet met discriminatie, racisme of hooliganisme en... werd nog niet gedomineerd door miljardairs.

Er werden handen geschud, getost met klinkende munt, er was fysiek contact op een sportieve manier. Trappen vielen binnen de lijnen en niet er buiten.

Bij winst kleurde heel het dorp geel/blauw. Het dorp stond op zijn kop. De derby's, vooral tegen Sparta Zwijndrecht - in zwart/wit - werden op het scherp van de snee uitgevochten.

Maar nadien werd alles met een pint aan den toog beklonken en beslecht. Dit vond dikwijls plaats in het café van Riek den bokser, waar ook een worstelclub was. Jos, hoewel snel en vaardig met de bal aan de voet, kwam terecht in een generatie van dorpsgenoten met nog meer talent.

Al gauw moest hij zijn meerdere herkennen in zijn kozijn, Willy, die later een heuse voetbalcarrière uitbouwde bij Beerschot tot in de nationale ploeg.

"Ik trok mijn plan op het veld, maar was zeker geen uitblinker, eerder een pion, die men overal kon inzetten, zowel in de verdediging, middenveld als op de bank. De bal goed raken, daar kwam het op aan. Maar ook met een verkeerde bal, kon je scoren.

Ook al speelden we de bezoekers met forfaitcijfers naar huis, het belangrijkste bleef de fair-play, die droeg ik hoog in het vaandel."

Jos maakte deel uit van de gouden generatie en beleefde de topjaren van Waaslandia. Ze werden kampioen in de 2e Provinciale. De club bleef goed presteren en in het seizoen 1952-53 promoveerden ze naar bevordering.

In 1955 had Waaslandia een topseizoen.

Ze scoorden aan de lopende band en het kleine Waaslandia promoveerde naar Derde klasse. Dat gebeurde na een schitterende 7-1 overwinning tegen rivaal Ans. Het dorp stond weerom op zijn kop, de kranten stonden er vol van.

Jos bleef altijd trouw aan zijn ploeg, ook later als regelmatige supporter. Ondertussen was hij getrouwd en vader van twee kinderen. Hij woonde op de Heirbaan, vlakbij het voetbalplein.

Professioneel 'schopte' Jos het - na de nodige studies - tot boekhouder bij AGFA-Gevaert, waar hij bleef tot zijn pensioen. Een reuze tijd, waarin hij vele reizen maakte naar onder andere Spanje.

Maar in zijn herinnering leven ook vooral de beelden van de bevrijding en de V-bommen, die op het einde van de oorlog insloegen vlakbij in de buurt, waar hij woonde.

Zijn vroegste herinneringen gaan terug, toen hij met zijn vader op vogelvangst trok. Wat in die tijd deel uitmaakte van het dagelijkse leven.

Het leven van een dorp in Vlaanderen. Een dorp met een kerk, een kar die ratelt op de keien.

De boerenkinderen in de klas. Wat leefden ze eenvoudig toen. Maar blijkbaar leefden ze verkeerd, het dorp is gemoderniseerd, net wat u zegt. Het dorp van toen, het is voorbij.

Het voetbal van toen, dat is voorbij.

Johan Bral

Foto uit 1949 van de kadetten van KVK Waaslandia
Jos zit gehurkt uiterst links

De veteranen van KVK Waaslandia.
Jos staat vooraan in het midden

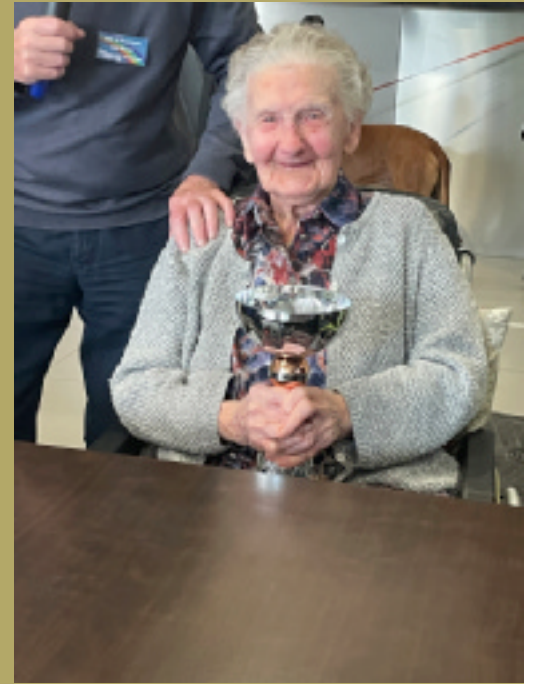
Winnaar herfstquiz

Het zag er lange tijd veelbelovend uit voor de afdeling Robijn, want die stond heel lang aan de leiding.

Het was uiteindelijk een vraag over Will Tura die ervoor zorgde dat de bewoners van Saffier opnieuw met de beker terugkeerden naar hun afdeling.

Een dikke proficiat aan het winnende team!

Veerle Verhelst

Busje komt zo...

"Joepie! We zijn al over de helft!"

Stap voor stap komen we dichterbij ons doel: ons eigen busje voor de bewoners!

Actie na actie groeit onze opbrengst, en dat doet deugd. Het geeft ons vleugels om te zien hoeveel mensen hun steentje bijdragen.

Een welgemeende dankjewel aan iedereen die ons al een duwtje in de rug gaf, of het nu was met het steunen van één van onze acties of gewoon met een bemoedigend woord.

Op zaterdag 4 oktober, tijdens Dag van de Klant, waren jullie misschien wel te gast aan onze foodtruck. Eind oktober was er dan weer onze grote pompoensoepverkoop.

Op het ogenblik dat deze krant naar de drukker ging, was de actie nog volop aan de gang, dus de resultaten kunnen we helaas nog niet delen. Maar... jullie kunnen het allemaal live volgen op onze optelwand in de inkomhal! Half oktober stond onze teller al op €9.000, wat betekent dat we ruim over de helft zijn. Fantastisch nieuws is dit!

En... we blijven niet stilzitten: half november starten we met de verkoop van unieke, zelfgemaakte kerstkaartjes. Onze creatieve kunstenaars zijn alweer in de verf gekropen en hebben prachtige kersttaferelen geschilderd. Van deze schilderijen worden exclusieve kaartjes gemaakt, die te koop zullen zijn aan het onthaal.

Wil je deze feestdagen een unieke kerstkaart versturen en een goed doel steunen? Twijfel dan zeker niet en laat de kaartjes van onze bewoners jouw wensen versturen aan vrienden en familie.

Veerle Verhelst

Op maandag 13 oktober ging het wandelgroepje op pad in het mooie Hingene

Sint-Martinus, het verhaal van de halve mantel

Op 11 november werden vroeger de grote Sint-Maartensvuren aangestoken. Het einde van de oogsten werd dan gevierd en het vee werd op stal gezet. Iedereen maakte zich klaar voor de winter.

Zoals vaak bij christelijke feesten, gaat ook dit gebruik terug op een oud feest ter ere van Wodan, de Germaanse oppergod.

Later werd het Sint-Maartensfeest een kinderfeest. Kinderen gingen rond met lampions en uitgeholde rapen en suikerbieten (de pompoen werd in de 16de eeuw naar Europa gehaald), en vroegen snoep of een stuk fruit.

In sommige delen van België en Nederland gebeurt dit vandaag nog. De kinderen gaan van deur tot deur,

zingen Sint-Maartensliedjes en bedelen om snoep.

In het Waasland zijn vooral Beveren en Burcht gekend als Sint-Maartensgemeenten. In Burcht vindt elk jaar op 11 november het feest van Sint-Maarten plaats: "Het uur van Sint-Martinus". Sint-Maarten rijdt dan rond op een mooi boerenpaard en maakt een ommeegang in de gemeente. Daarna gooit hij snoepjes in het rond voor de aanwezige kinderen. Men noemt dit "grielen".

Sint-Maarten zit op zijn paard in zijn tenu van Romeinse soldaat; dit in tegenstelling tot die andere Sint die op 6 december wordt gevierd. Sint-Niklaas gaat gekleed in een religieus gewaad en heeft een bisschopsmijter op zijn hoofd.

Volgens de overlevering was Martinus van Tours een zoon van Romeinse ouders. Hij werd rond 316 na Christus geboren in het stadje Savaria, dat vandaag in Hongarije ligt. De vader van Martinus was een soldaat in het Romeinse leger en hij wou niet liever dat ook zijn zoon soldaat werd.

Martinus was 15 jaar toen hij als Romeins soldaat bij de keizerlijke garde naar Gallië (het huidige Frankrijk) trok. Hij voelde zich echter niet thuis in het leger en had sympathie voor de christenen, die toen nog een minderheid vormden en vervolgd werden.

Op een koude winterse dag zag Martinus aan de stadspoort van Amiens een verkleumde bedelaar. Martin had daarvoor al zijn bezittingen uitgedeeld aan de armen en hij had enkel nog zijn lange mantel. Die mantel was een statussymbool voor de Romeinse legionairs.

Martinus trok zijn zwaard en sneed zijn mantel in tweeën. De losse helft gaf hij aan de bedelaar. Volgens sommige historici gaf Martinus zo zijn deel van de mantel weg, want het legermateriaal van de legionairs

was voor de helft eigendom van de Romeinse staat en het andere deel moesten ze zelf betalen.

De legende gaat verder met een verschijning de volgende nacht: Martinus zag Jezus met het stuk mantel dat hij had weggegeven. Jezus zei: "Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed". Martinus bekeerde zich tot het christendom en werd kluizenaar.

In 361 stichtte hij het eerste klooster in Frankrijk, nabij Poitiers en in 371 werd hij door de bevolking van Tours tot bisschop verkozen.

Martinus werd op 11 november 397 begraven in Tours. Tijdens de begrafenis begonnen plots de bloemen en bomen terug te bloeien.

In de Franse taal noemt men een warme periode in november daarom "l'été de Saint-Martin".

In de 7de eeuw werd op die plaats een basiliek gebouwd en aan hem gewijd. Zijn botten werd verkocht als relikwie; enkel een stuk schedel en een armbot liggen nog in de basiliek.

Bernard Verhelst

Het beroemde schilderij van Antoon Van Dyck

Vacatures

Werken bij Zorg-Saam: een opmerkelijk dankbare werkplek.
Wil jij graag de Vlaamse zorgsector mee vorm geven? Dan hebben we de perfecte job voor jou. Een team van gedreven en betrokken collega's staat met open armen voor je klaar.
Interesse?

WZC De Regenboog biedt je de volgende jobs aan:

- Kinesist
- Verpleegkundig expert/coach
- Adjunct hoofdverpleegkundige
- Centrale planner
- Hoofdverpleegkundige

Meer info:

<https://jobs.zorg-saam.be/nl?location=Zwijndrecht>

Contact: Lieve Van Der Paelt, algemeen directeur, telefoon: 03 253 29 02, e-mail: vanderpaeltl@deregenboog.zkj.be.

Adres: Woonzorgcentrum De Regenboog, Regenbooglaan 14, 2070 Zwijndrecht

WZC De Regenboog

Nieuwe medewerkers

Glenn Baelden

Op 1 oktober ben ik gestart in WZC De Regenboog als **centrale planner/mobiele hoofdverpleegkundige**. In het verleden heb ik zowel als hoofdverpleegkundige als als planner gewerkt, waardoor ik nu mijn ervaring in beide domeinen kan combineren in deze nieuwe functie.

Ik woon met mijn echtgenote in Zwijndrecht en samen hebben we twee dochters. In mijn vrije tijd trek ik er graag op uit: een weekendje weg of op vakantie, waarbij we een fietstocht of wandelvakantie inplannen.

Daarnaast werk ik graag in de tuin, ga ik graag uit eten. Of gewoon even tijd nemen om te genieten met familie en vrienden.

Ik kijk ernaar uit om samen te werken met het team van De Regenboog en mijn steentje bij te dragen.

Christina Amalia

Ik ben Christina, 23 jaar en ik woon in Antwerpen. In mijn vrije tijd ontdek ik graag nieuwe en gezellige plekjes. Ik hou ervan om door de stad te wandelen, iets te gaan drinken in een leuke koffiebar of gewoon te genieten van de sfeer om me heen. Antwerpen heeft zoveel mooie hoekjes, en ik vind het fijn om telkens iets nieuws te ontdekken.

Overdag ben ik meestal **aan het onthaal** te vinden, tussen 9u en 16u. Ik hou van mijn job omdat ik elke dag in contact kom met mensen. Een vriendelijk woord, een lach of een kort gesprekje kan iemands dag zoveel beter maken.

Wie langs komt, mag gerust even stoppen voor een babbeltje of met een vraag. Ik vind het belangrijk dat iedereen zich welkom en op zijn gemak voelt, en ik maak graag tijd om te luisteren.

Wij herdenken in onze gebeden de overleden bewoners:

Van Der Stock Gust

- 23 september 2025 -
afdeling Saffier

Walichnewitz Zofia

- 2 oktober 2025 -
afdeling Turkoois

Lathouwers Pierre

- 20 oktober 2025 -
afdeling Topaas

Wij heten de volgende bewoners van harte welkom:

Meyers Peter

- 6 oktober 2025 -
afdeling Koraal

